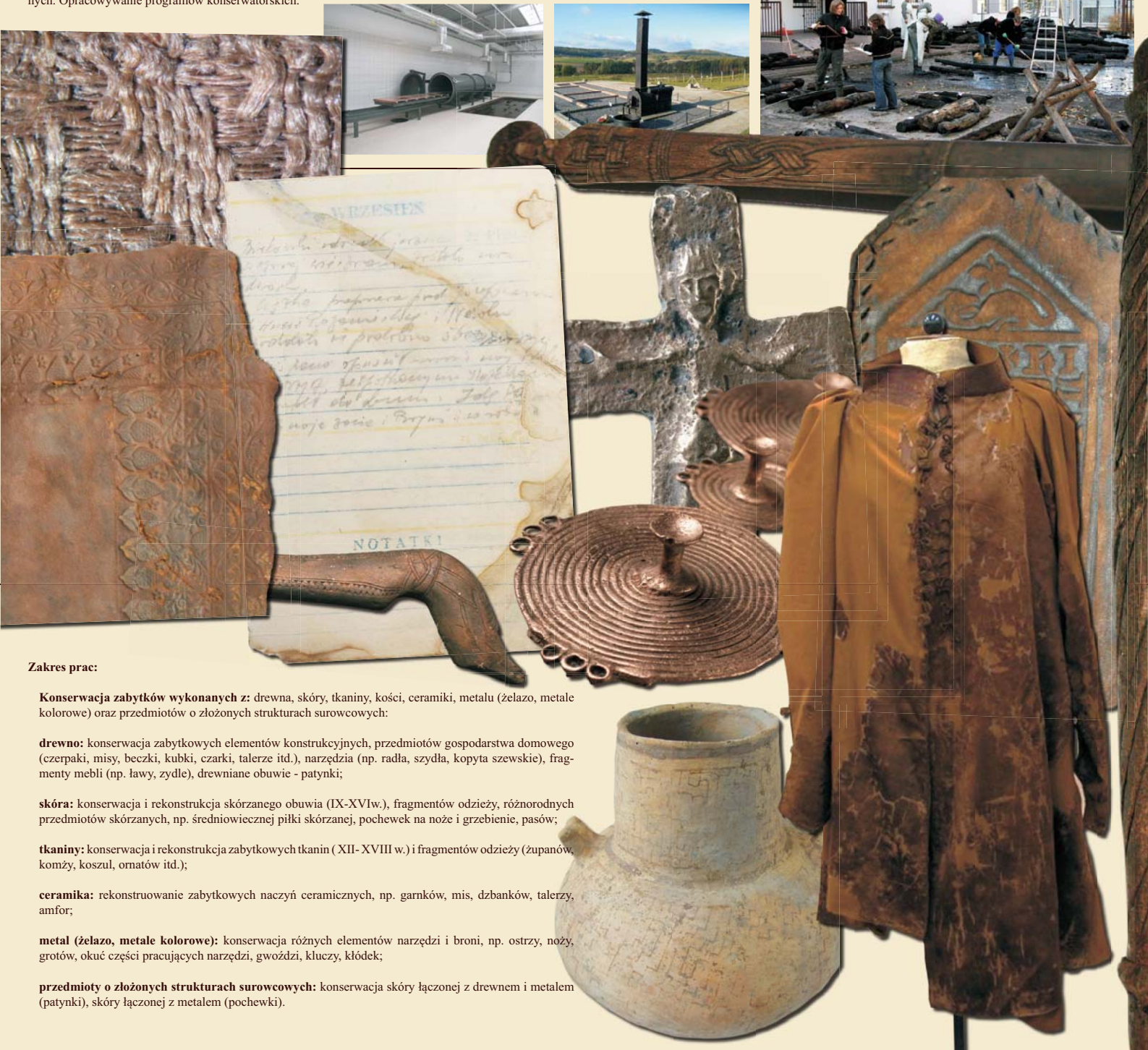

PRACOWNIA DOKUMENTACJI I KONSERWACJI ZABYTEKÓW (od 1982 roku)

Pracownia jest jedyną w Polsce placówką dydaktyczną kształcącą studentów w zakresie konserwacji zabytków archeologicznych od 1976. Formalnie, jako odrębna jednostka organizacyjna w obrębie Instytutu Archeologii i Etnografii UMK istnieje od listopada 1982 roku.

Zagadnienia profilaktyki konserwatorskiej bezpośrednio na stanowisku archeologicznym. Zagrożenia mikrobiologiczne w archeologii. Modele dokumentacji konserwatorskiej dla zabytków eologicznych in situ, zwłaszcza obiektów pochodzących z badań podwodnych i nawastrzeń miast średniowiecznych. Ekspertyzy stanu zachowania obiektów archeologicznych. Analizy technologiczne materiałów organicznych. Opracowywanie programów konserwatorskich.

Zakres prac:

Konserwacja zabytków wykonanych z: drewna, skóry, tkaniny, kości, ceramiki, metalu (żelazo, metale kolorowe) oraz przedmiotów o złożonych strukturach surowcowych:

drewno: konserwacja zabytkowych elementów konstrukcyjnych, przedmiotów gospodarstwa domowego (czerpaki, misy, beczki, kubki, czarki, talerze itd.), narzędzia (np. radła, szydła, kopyta szewskie), fragmenty mebli (np. ławy, zydle), drewniane obuwie - patynki;

skóra: konserwacja i rekonstrukcja skózanego obuwia (IX-XVI w.), fragmentów odzieży, różnorodnych przedmiotów skórzanych, np. średniowiecznej piłki skórzanej, pochewek na noże i grzebień, pasów;

tkaniny: konserwacja i rekonstrukcja zabytkowych tkanin (XII-XVIII w.) i fragmentów odzieży (żupanów, komży, koszul, ornatów itd.);

ceramika: rekonstruowanie zabytkowych naczyń ceramicznych, np. garnków, mis, dzbanków, talerzy, amfor;

metal (żelazo, metale kolorowe): konserwacja różnych elementów narzędzi i broni, np. ostrzy, noży, grotów, okuć części pracujących narzędzi, gwoździ, kluczy, kłódek;

przedmioty o złożonych strukturach surowcowych: konserwacja skóry łączonej z drewnem i metalem (patynki), skóry łączonej z metalem (pochewki).

Zajęcia dydaktyczne z konserwacji zabytków wykonanych z ceramiki kamieni.

Kierownik: mgr Wiesława Matuszewska-Kola (1992-2004)
dr Marek Kołyszko (od 2004)

* Wiesława Matuszewska-Kola urodziła się 30 XI 1943 r. w Mińsku Mazowieckim. W 1961 r. ukończyła 22 LO w Warszawie, zaś w roku 1967 obroniła pracę magisterską napisaną pod kierunkiem K. Żurawskiego na UMK. Była członkiem Polskiego Towarzystwa Archeologicznego i Numizmatycznego, Polskiego Towarzystwa Historycznego oraz Stowarzyszenia Naukowego Archeologów Polskich.

W 1985 ukończył studia na UMK z tytułem magistra archeologii, specjalisty w zakresie konserwacji zabytków archeologicznych, zaś w roku 2000 - podyplomowe studia Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa Sztuki Kościelnej UMK. W 2003 uzyskał tytuł doktora historii na podstawie rozprawy *Crux bipatibulata. Recepcja krzyża z podwójnymi ramionami w Polsce na UAM w Poznaniu*. Autor kilkunastu realizowanych projektów konserwatorskich m.in.: *Detali architektonicznych tarasu górnego rezydencji carskiej w Peterhofie w Rosji*, *Detali architektonicznych i sztukatorskich Pałacu Tuschenberg w Dreźnie*.

Anna Drążkowska

Małgorzata Grupa

Ryszard Kaźmierczak

Andrzej Ciechanowski

Andrzej Ciechanowski

Pracownicy:

mgr Małgorzata Grupa (od 1982), dr od 2003
mgr Alina Sosnowska
mgr Anna Drążkowska dr od 2003
dr Ryszard Kaźmierczak (od 2004),
A. Ciechanowski (fotograf)
A. Grochocki (fotograf)

Publikacje (wybór):

Anna Drążkowska,
Odzież dziecięca w Polsce w XVII i XVIII wieku, Toruń 2007.
Odzież grobowa w Rzeczypospolitej w XVII i XVIII wieku, Toruń 2008.

Małgorzata Grupa, Ryszard Kaźmierczak
Dowody wydobyte z ziemi, Warszawa 2001.

Małgorzata Grupa
Ubiór mieszczan i szlachty z XVII – XVIII wieku z kościoła pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Toruniu, Toruń 2005.

Ryszard Kaźmierczak, Krzysztof Rybka
Sings on swords, Museums, Monuments and Conservation, s.62-66, Opava 2010

Marek Kołyszko

Zajęcia ze studentami w ramach pracowni konserwacji zabytków wykonanych z surowców organicznych.

